

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Labyrinten

Citation: Baggesen, Jens: "Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig", i Baggesen, Jens: *Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig*, udg. af TORBEN BROSTRØM , Gyldendal, 1971), s. 274. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen06-shoot-idm139952568527392/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig

hemusik og af en *Operabuffa* mellem hinanden. Man taaler til Nød, at gaae fra den sidste til den første; men oven paa *Schultz* at høre *Paisiello*, eller strax efter *Raphael* at see *Rubens*, er aldeles uraaleligt. Selv Overgangen fra en *maadelig Italiener* til en *ypperlig Nederlander* er for min Phantasie Fald. I den førstes Værk er næsten altid et jeg veed ei hvad af *Apenninernes* reene Himmel, i den sidste gemeenligen noget, var det end nok saa lidt, af *Underhavets* Taage.

Men det er Tid at jeg gaaer tilbage til mine *Æselinder*; thi jeg seer en mægtig Hob Propheter komme mig imøde – og ingen *Samuel* har salvet og kyst mig.

Oversømmelsen

Manheim, den 31. Julii.

Deelt mellem Reise, Bekymringer, og Sygdom, har jeg ikke før nu kunnet eller villet skrive Dem til, da mit faste Forsæt var, at mit første Brev til Dem skulde være, om ikke *et heelt Brev*, saa dog i det mindste et Brev fra *en heel Person*. Fra det Øieblik, jeg forlod Dem, er jeg bestandigen faldet meer og meer fra hinanden, og jeg havde tilsidst Umage med at forestille mig mig selv, som *een*. De veed, at min Navne, *Janus Bifrons*, havde to Ansigter; mig syntes, jeg undertiden endog havde tre; og havde jeg i denne Tid skullet givte mig, var mit Valg sikkert ikke faldet paa nogen anden, end paa Frue *Hecate-Luna-Diana*, den eeneste tilstrækkelige Kone, jeg kunde tænke mig. Den churphal-ziske *Syndflod*, der i disse Dage indkniber os i det enkelte, snorlige, keedsomme Manheim, har givet mig Leilighed til at sætte mig en Smule sammen igien, og bringe en Slags Eenhed i min Trefoldighed – saa længe det varer.

Hvor er De? og hvorledes befinder De Dem? Har det bare den forønskte og fortiente Virkning, at De saa længe taalmodigen har sydet i Pymont-Kiedelen? Alle graae Krebs blive ikke røde efter denne Kaag! Jeg i det mindste er endnu lige bleeg. De er dog vel ikke alt paa Veien tilbage til det elskede Fødeland? Ak! *Fødeland! Fædreland! Fædreneland!* Forestil Dem! jeg har endnu ikke mindste Efterretning derfra. Jeg veed ikke, om

det blot reiser sig heraf, eller af de mangfoldige paa hinanden hyppede Vandbegreber, som her giennemstrømmme, oversvømmme og aldeles drukne mig; men jeg har en lille Mistanke om, at hele *Skandinavien* er sunken, at Europa har tabt sin Natkappe i Nordsøen, som hun for nogle Aar siden tabte een af sine Tøfler i Middelhavet? Alting bestyrker mig i denne rædsomme Formodning: Tidender og Utidender. Tidender – i det jeg har læst i Aviserne om vor besluttede Neutralitet. Hvad kan være neutralere end et forgaet Land? Utidender – i det jeg nu paa henimod fyrtreite Breve ikke har faaet et eeneste Svar; og hvo kan mindre svare paa Breve end druknede Folk? Hvor vil De altsaa hen? De finder ikke engang et Olieblad!

Vor Reise har for Resten været meget behagelig, særdeles i *Maynz*, som forekom mig et sandt catholsk *Mahometsparadis*. Jeg kan i en Hast ikke give Dem et tydeligere Begreb om denne velsignede Bye, end ved at forsikkre Dem, at der ere ligesaa mange Gratier deri, som Spillere i *Pymont*, og ligesaa mange Glas Rhinskvinn i den første, som Glas Vand i den sidste.

Manheim har desmeere Lighed med hint *Bad*. Over, under, rundt omkring os Vand, Vand, og atter Vand! Var Digteren *Iffland*, Philosophen *Dufresne*, og især Sangerinden *Madame Beck* ikke her, vilde det være utaaelig keedsomt, siden vi plad ud ikke kunne komme ud af Byens Midte, da Rhinen og Neckeren, og oven i Kiøbet et Skyebrud har sat alle Broerne, Portene, og Udgaderne under Vand. Oversvømmelsen 1784 var ikke nær saa vaad. Allerede i Gaar Formiddags var Neckerbroen bortskyllet, og Vandet suger endnu bestandig. Kun den øverste Deel af Staden er tør. Jeg har den heele Dag ikke gjort andet end tage denne vaade Beleiring i Betragtning, og i femten forskellige Gader været Vidne til femten forskellige Syndflod-Scener. Levende staaer enhver af dem for mig; hvor ønskte jeg at være *Hogarth* eller *Teniers*, for at henslængte dem paa Papi-ret! Hist stavrede fem Personer paa et Flaad, der alle Øieblikke vippede under, her kom en Pige seilende i en Seng, hist en Dreng i en Balle, og her en lille Glut paa en Bagdør. Neppe var de komme om Hiørnet, før de mødtes af en velbemandet Flo-de af Tønder, Oxehoveder, Oidener og Deitruge. De forskiellige Skuder stødte paa hinanden, tabte Ligevægten, kuldseilede eller